

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra En Mæcen

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind V", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind V*, 1905-, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg05tom-shoot-idm139798459470160/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind V

Aaret efter var Konferensraaden til Begravelse paa Assistens Kirkegaard. Det var en af hans intime Venner, en Ekscellence, som blev jordet, og Konferensraaden var mere end sædvanlig rørt. Da han gik tilbage, faldt hans Blik paa et Gravmonument, en Granitsokkel med et Basrelief, hvis Træk han syntes at kunne erindre. Paa Sokkelens øverste Relief vendte en Niobe sit kvalfyldte Aasyn mod Himlen.

„Et net Monument, et meget net Monument,“ bemærkede Konferensraaden til Præsten og traadte nærmere. „Jeg synes, jeg skulde kende det Ansigt. Francisca? — — Hum, hvad er det, der staar? — William — —“

Konferensraaden sik Høste.

„Konferensraaden har mulig kendt ham?“ spurgte Præsten.

„Hum, jo, ganske flygtig. Han har engang henvendt sig til mig i Anledning af en Pengesag.“

„Ja, Konferensraaden er ikke Mæcen for intet,“ sagde Præsten og bukkede dybt. „Desværre, han endte sørgeligt.“

„Saa?“ spurgte Konferensraaden og begyndte at trippe.

„Ak ja, efter vor hellige Kirkes Regler burde han jo ikke hvile herinde,“ svarede Præsten og sukkede. „Han skød sig ved Efterretningen om sin Kærestes Død, og saa rejste hans Kammerater ham dette Møde. Vi kunde jo ikke forhindre det.“

Da Konferensraaden kom hjem, var han noget kold om Fødderne og forlangte en Kop Bouillon. Over hans Skrivebord prangede i en bred gylden Ramme Duvals sidste Arbejde: Danaë i den gyldne Regn.

Hvor hun strakte sig paa Bolstrene! Hvilket Udtryk i dette Ansigt, i de opadvendte Øjne og om den halv aabne Mund! I Sandhed! Konferensraaden var Mæcen — en af dem, Verden ikke taaler at miste!